

cient) să creeze un nou Tom: astfel că se joacă doar pe sine (cu micile-i cabotinisme), antrenându-l și pe Virgil Ogășanu, cu care se întâlnește pe calea simplificării, a minimalizării, ucigînd pe nesimțite semnificația povestii familiei Wingfield. În schimb, Ileana Predescu, transfigurată de trăire, joacă cu aceeași privire, cu aceleași tăceri, cu aceeași capacitate de a crea și transmite tensiunea dramatică. Într-o manieră cinematografică, Violeta Andrei expune profesionist rolul, deși datele ei fizice contravin veridicității personajului.

Irina COROIU

...46

ZBOR DE STICLEȚI

de Dumitru Bobircă

TEATRUL MIC
20 decembrie 1980

O excelentă trupă actorească pusă în situații penibile, din pricina unui text care, cică, vrea să combată anumite moravuri pernicioase. Scheciuri zgometoase, replici plate, glume proaste, întristătoare pentru spectatorii atrași de prestigiul Teatrului Mic, și dezamăgiți de acest produs oferit sub eticheta „dramaturgiei originale“.

Distribuția cuprinde un mare număr de actori (23), dintre care unii apar doar pentru a dispărea ca fulgerul, după ce-și spun replica sau replicile; se debitează păreri despre Anul 2000, se spun bancuri cu farfurii zburătoare, se ci-

tesc articole din ziare, se rostește celebra replică: „Omul! ce cuvînt minunat!“, se joacă șah, biliard, se face vrăjitorie, acrobație etc. Pe scenă apar: Nicolae Dinică, Petre Moraru, Monica Ghiuță, Jean Lorin Florescu, Dan Condurache, Tatiana Iekel, Ileana Dunăreanu, Maria Potra, Jeana Gorea, Andrei Codarcea, Florin Vasiliu, Doina Ploae, Liana Ceterchi, Mihai Dinvale, Stamate Popescu, Vasile Pupeza, Ioana Pavulescu ș.a., într-un spectacol a cărui regie spectatorii nu o vor ști niciodată, nefiind trecută în foaia-program. (La premieră juca Dem. Rădulescu, și parcă tot el semna direcția de scenă.)

M. M.

...195

EFFECTUL RAZELOR GAMMA ASUPRA ANEMONELOR

de Paul Zindel

TEATRUL MIC
21 decembrie 1980

La exact trei ani de la premieră, **Effectul razelor gamma asupra anemoneilor** se joacă „cu casa închisă“, indiferent că e matineu sau spectacol de seară. Așadar, reprezentația se dovedește de „cursă lungă“, oferind în continuare publicului termeni de comparație cu filmul, care mai rulează din cînd în cînd. Spectacolul de matineu (ora 10,30) a avut ținuta premierei, scena Teatrului Mic oferind aici un exemplu de conștiinciozitate

profesională. Notăm schimbări în distribuție, armonizate cu restul ansamblului: Ioana Ottescu (Nanny), care convinge că printr-un rol aproape mut se poate stabili un intens dialog între scenă și sală. Maria Ploae, în Ruth (fiica cea mare), marchează un salt în cariera ei scenică, integrindu-se totodată și în stilul reprezentăției. Nu același lucru îl putem spune despre Monica Mihăiescu (Janice), care, într-o simplă apariție, nu și-a acoperit rolul de adolescentă teribilă. Rodica Negrea, la premieră, era încă studentă; debutul i-a fost norocos. Cît despre Olga Tudorache: aceeași capacitate de trăire, aceeași capacitate de a transmite emoție, același self — control care nu exclude explozia temperamentului.

M. M.

...97

A CINCEA LEBĂDĂ

de Paul Everac

TEATRUL GIULEȘTI
30 decembrie 1980

După doi ani de la prima reprezentație, spectacolul este de invidiat pentru rigurozitatea cu care se respectă datele esențiale ale formulei de premieră. Explicațiile acestei consecvențe calitative de durată, sînt, în primul rînd, arhitectura foarte solidă a mizanscenei lui Tudor Mărăscu, întemeiată pe o înțelegere strictă a relației „cauză literară — efect în spectacol“, și pe constanța jocului principalilor interpreți, Irina Mazanitis și Corado Negreanu. Față de ei, și față de propria

sa creație de la premieră, George Bănică — în Tit — pare tentat de soluții facile în relația cu publicul. Am notat trei noi apariții în distribuție: — Maria Pătrașcu o înlocuiește pe Agatha Nicolau în Marta Mirea, Lucia Cristian, pe Athena Demetriad, în Tovarășa Jimblea, iar Gelu Nițu, pe Marin Lepădatu, în „un chelner”. Toți trei se angrenează firesc în atmosfera montării, care onorează încă o dată profesionalismul recunoscut al colectivului giuleștean.

Dinu KIVU

...140

MÎȚA ÎN SAC

de Georges Feydeau

TEATRUL „NOTTARA”
28 decembrie 1980

Văzut acum, spectacolul *Mîța în sac* te duce cu gândul la copia a treia sau a patra a unui text dactilografiat — conform cu originalul (cu bune, cu rele), lizibil, dar cu contururile lipsite de pregnanță, cu liniile mai șterse și accentele mai puțin clare. Spectacolul nu e deformat, așa cum se întâmplă cu cele mai multe comedii, ci obosit, atins de o ușoară, dar statornică, undă de plictiseală. Nu se poate spune că actorii nuși fac datoria, dar și-o fac cu zîmbetul politicoș-absent al gazdei, care așteaptă ostenită plecarea mesafirilor, mascînd cu grație un căscat discret. Dacă adăugăm faptul că nu există programe de sală și că reprezentarea pe care am urmări-o a început cu o întârziere de douăzeci de minute, imaginea va fi, credem, limpede.

Cristina DUMITRESCU

IDIOATA

de Marcel Achard

TEATRUL „NOTTARA”
20 decembrie 1980

Nefiind, la data premierii, o realizare de prestigiu, *Idioata* nu a dobîndit pe parcurs miraculoase atribuție artistice. Spectacolul supraviețuiește, își continuă plutirea molcomă, impersonală, prin zone în care interesul publicului nu cunoaște flux sau reflux, mulțumindu-se cu o indiferentă „băltire”. Cîteva „cirlige” în plus (puține), o oarecare slăbire a ritmului, în rest... spectacolul e bine conservat („tinăr” nu putem spune, pentru că tinerețea nu l-a definit nici la apariție).

O schimbare de distribuție ne-o propune pe Dana Dogaru, în rolul principal. Actriță talentată, cu incontestabil farmec scenic, ea și-a construit rolul cu haz, cu un simț al detaliului expresiv, cu știința „filării” efectului umoristic și a poantei, dar și cu tentația, nu întotdeauna reprimată, de a împovăra conturul personajului cu diverse înflorituri-atrăgătoare, poate, dar lipsite de semnificație. De asemenea nouă, față de seara premierei, este prezența în distribuție a Victoriei Dobre-Timonu, al cărei personaj e marcat de o rigiditate supărătoare.

Cr. D.

PIATRĂ LA RINICHI de Paul Everac

TEATRUL
„ION VASILESCU”
3 ianuarie 1981

Cu trecerea timpului, textul lui Paul Everac nu a căpătat virtuțile literare pe care le presupune jocul dintre sensul propriu și cel figurat, dar nici nu și-a pierdut „umorul glumeț”. Montarea nu s-a deteriorat, dar nici nu a săltat deasupra mediocrității inițiale, menținându-se în limitele corectitudinii profesionale. Practicînd un joc inteligent, Mihai Dobre a devenit centrul de interes al reprezentației; eroul negativ e secundat cu prea multă discreție, din umbră, de Hamdi Cerchez, care nu mai reușește să aibă hazul și nervul de la premieră. Cristina Deleanu figurează cu eleganță cinstea și devotamentul, cît și comical ambiguității de situație. Sanda Maria Dandu continuă să aibă aplomb în **personajul** intrigant al contabilei intrigante și profitoare. Florin Crăciunescu continuă linia clară a premierei. Alexandra Albulescu și Adrian Petracea, Irina Birlădeanu și Doru Anca își duc la bun sfîrșit scurtele momente solistice. Restul distribuției (greu identificabilă, în absența unui program, în sală vinzîndu-se doar un miniafiș) este strict funcțională. Spectacolul menține publicul la limita minimei exigențe artistice.

I. C.